

РЕШЕНИЕ

№ 1391

гр. София, 27.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13609** по описа за **2019** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на „Е. комерс“ Е., ЕИК[ЕИК], [населено място], срещу решение № 259421/30.10.2019 г., постановено по н.а.х.д. № 7334/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 135-и състав, с което е изменено наказателно постановление № 23-001960/09.04.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, с което на „Е. комерс“ Е., ЕИК[ЕИК], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 2000 лв. на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е осъществен състава на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление. В с.з. жалбата се поддържа от адв. К..

Ответникът, чрез проц. представител юриск. И., оспорва жалбата, претендира потвърждаване на процесното решение, както и разноски по делото за юриск. възн. Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на на „Е. комерс" Е., [населено място], представлявано от М. Й., срещу наказателно постановление № 23-001960/09.04.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" - Софийска област, на същото е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В мотивите на процесното решение районният съд приема, че съставът на нарушението е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата, които го установяват по безспорен и категоричен начин. Като е достигнал до този извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо. Въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалния закон.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ, притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество, фактичката обстановка, изложена в АУАН, се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника както посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Въззивният съд е обсъдил всички приети по делото доказателства, в съответствие с процесуалните правила и правилно е приел за установена, посочената в решението фактическа обстановка при липса на каквито и да било нарушения. Правилно е приел, че от фактическа страна е доказано извършеното нарушение, изложено в НП. Правилно се установява от доказателствата по делото неизплащането на възнаграждение на работника по вина именно на дружеството, което не е положило всички необходими усилия за изплащането му, вкл. и чрез пощенски запис. В случая не е налице липса на обективна възможност за изплащане на възнаграждението от страна на работодателя и за изпълнение на дадените предписания от контр. Органи, което води до осъществен от обективна страна състав на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Съдът споделя всички правни съображения, изложени в оспореното решение, относно липсата на нарушения на процесуалните правила и на матер. закон от страна на наказващия орган както и тези, относно изменението по размер на наложеното наказание, макар че липсва подадена жалба от ответника в тази му част.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 е осъществен от фактическа и правна страна от наказаното дружество като процесното решение е правилно и законосъобразно.

От проц. представител на ответника се претендират разноски за юриск. възн., които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, в размер на 100 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 259421/30.10.2019 г., постановено по н.а.х.д. № 7334/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 135-и състав;

ОСЪЖДА „Е. комерс" Е., ЕИК[ЕИК], [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда" - Софийска област, [населено място], разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.